PSALMUL 59 (II)

1. [6]Se-ntorc în orice seară,
urlând ca niște câini,
și dau ocol cetății,
să cadă prada-n mâini;
[7]din gura lor ies rele,
țâșnind nelegiuit,
pe buza lor sunt săbii,
zic: „Cine-a auzit?”

2. [8]Dar Tu de ei râzi,
DOAMNE, de neamuri Îți bați joc.
[9]Oricât le-ar fi puterea,
eu, Doamne,-n orice loc
în Tine am nădejdea,
Tu-mi ești scăparea mea,
[10]‘nainte-mi iese Domnul,
în bunătatea Sa!

3. Da, Domnu-mi împlinește
dorința ce-o nutresc
în sufletul meu
față de câți mă prigonesc.
11 Nu-i omorî, păstrează-i,
să știe neamul tot,
ci fă-i pribegi, doboară-i,
o, Doamne Savaot!

4. [12]În gura lor păcat e
la orișice cuvânt:
mândria lor să-i piardă,
căci bleastămă și mint!
[13]Mânia Ta să-i piardă,
în veac a nu mai fi,
să știe că pe Iacov, întreg,
Tu-l vei domni!
[*Oprire*]